

ניסוי הזנה בכלנית.

חוקרים שותפים:

נירית ברנשטיין – המכון לקרקע ומים, מינל המחקר החקלאי.

גדעון לוריא, פיני שניר – שה"מ, משרד החקלאות.

עירית דורי, אלי מתן, משה ברונר, דוד שמואל - מו"פ דרום.

סוניה פילוסוף-הדס, שושנה סלים - המכון לאיחסון, מינהל המחקר החקלאי.

מבוא:

כלנית היא אחד מהגידולים המובילים בענף הגיאופיטים לפריחה, ואחד מעשרת הגידולים המרכזיים של ענף הפרחים בארץ. פידיון ייצוא כלניות כפרח קטוף מגיע כיום להיקף של כ- 56 מיליון ש"ח לשנה והיקפי השטחים נמצאים בעליה. דרישות ההזנה של הכלנית מעולם לא נבדקו ולכן המלצות הדישון הקיימות אינן מבוססות על ניסיונות מסודרים. לכן קיים צורך לאופטימיזציה של ממשק הדישון להכוונת איכות וכמות היבול.

מטרות המחקר: לבצע אופטימיזציה של משטר הדישון בחנקן, אשלגן וזרחן לגידול כלנית לפרח קטוף.

תוצאות שלושת שנות המחקר שנערכו במצע מנותק מצביעות על כך שהכלנית רגישה לריכוז חנקן גבוהים. ריכוז חנקן של 50 ח"מ זוהה כמיטבי להנבה ואיכות היבול בכלנית. ריכוז אשלגן של 60 ח"מ מתחילת העונה ועד למחצית דצמבר, ו- 120 ח"מ ממחצית דצמבר ועד לסוף העונה נמצאו מתאימים להנבה מיטבית. לגבי זרחן, ישום 10 ח"מ זרחן מספיק לקבלת כמות ואיכות יבול מכסימלית.

לסיכום, נמצא שניתן להפחית באופן משמעותי את ריכוז יסודות ההזנה הניתנים במהלך הגידול מבלי לפגוע ביבול או באיכות הפרחים. ניסוי ההזנה נערך כמקובל במצע מנותק ע"מ לאפשר מעקב אחר יסודות ההזנה שנקלטים ע"י הצמח. תוצאות הניסוי שהתקבלו מתאימות לגידול במצע מנותק אולם רוב המגדלים עדיין מגדלים בקרקע. בעונה הנוכחית נערך ניסוי הזנה אשר מטרתו להתאים את תוצאות הניסוי שהתקבלו במצע מנותק לגידול בקרקע. נוהגי ההשקיה במצע מנותק שונים מאלו הנהוגים בקרקע ולכן קיים הצורך להתאים את תוצאות הניסוי להמלצות לדישון בקרקע.

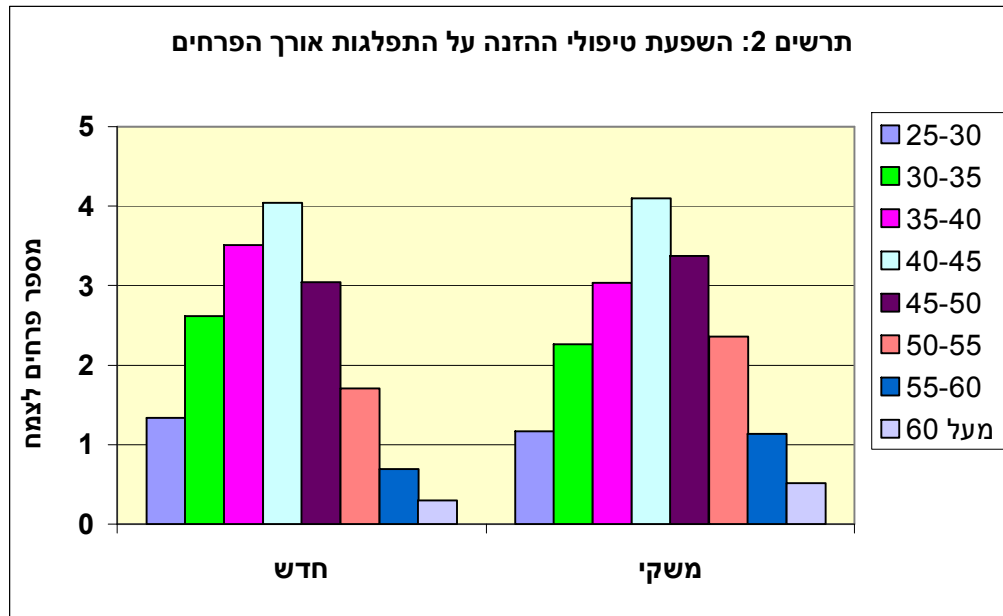
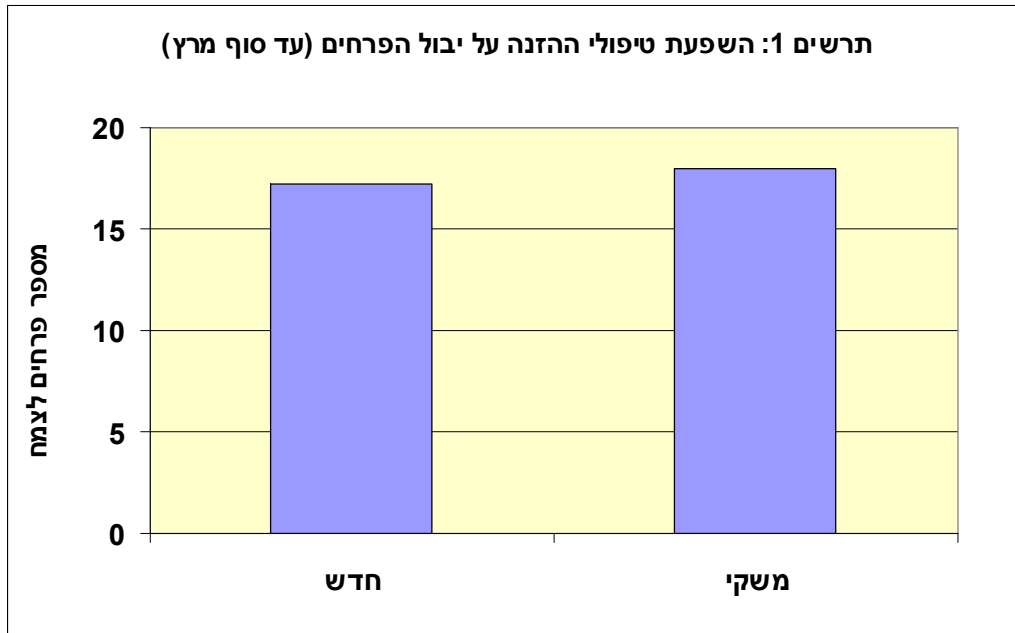
שיטות וחומרים:

פקעות כלנית בגודל 4-5 מהזן מירון אדום נשתלו בחממה ב- 23/9/08 ושבוע וחצי מאוחר יותר החלו טיפולי ההזנה.

בניסוי נבחנו שני משטרי הזנה: משטר ההזנה החדש שפותח בפרוייקט, בהשוואה למשטר ההזנה המשקי המקובל היום ע"י המגדלים. הניסוי כולל 2 טיפולים ב- 5 חזרות:

1. טיפול חדש - 50 ח"מ חנקן, 60 ח"מ אשלגן, 10 ח"מ זרחן, ומדצמבר חנקן 80 ח"מ ואשלגן 120 ח"מ.
 2. טיפול משקי - 100 ח"מ חנקן, 120 ח"מ אשלגן ו-20 ח"מ זרחן במהלך כל העונה.
- במסגרת הניסוי נערך מעקב אחר EC, pH ויסודות ההזנה העיקריים במי הטפטפת, יבול ואיכות הפרחים.

תוצאות וסיכום:

תוצאות היבול מצביעות על כך שלא היו הבדלים במספר הפרחים לצמח שהתקבלו בשני הטיפולים (תרשים 1), אולם לטיפול המשקי היה יתרון בהתפלגות אורך הפרחים (תרשים 2). בקבוצות האורך מעל 45 ס"מ ניכר יתרון לטיפול המשקי. עובדה זו מוכיחה שהמלצות הדישון בגידול במצע מנותק אינן מתאימות לגידול בקרקע. בגלל נוהגי ההשקיה השונים במצע ובקרקע, המלצות הדישון גם כן שונות. על מנת לגבש המלצות מדויקות לדישון כלניות הגדלות בקרקע יש לבצע ניסוי במספר רמות של יסודות הזנה.